

ĐẠI-ĐẠO TAM-KỶ PHỔ-ĐỘ
TỬ THẬP BÁT NIÊN
TÒA-THÁNH TÂY-NINH

THÔNG-TIN

CƠ-QUAN PHÁT-THANH PHỔ-THÔNG GIÁO-LÝ

TRONG SỔ NÀY:

- ✦ ĐỨC HỘ-PHÁP THUYẾT-ĐẠO VỀ "LUẬT-ĐẠO CỔ LIÊN-QUAN VỚI LUẬT ĐỜI"
- ✦ TRÍ-THỨC , TRÍ-HUỆ.
- ✦ HUÂN-TỬ CỦA QU. THƯỢNG CHÁNH PHỐI-SU NHÂN LỄ "AN-VỊ THÁNH-TƯỢNG" THÁNH - THẤT CHÂU-THÀNH T.Đ. ĐỨC-THỊNH -SADEC
- ✦ TIN - TỨC.

78

HÁT-HÀNH NGÀY 25 THÁNG 5 QUÝ-SỬU
(DL, 25 / 6 / 1973)

KÍNH BIỂU

%)%) Ở I quý vị độc-giả cùng chư tín-hữu bốn-phương nhờ đón nghe tiếng nói của HỘI-THÁNH ĐAI-ĐẠO TAM-KỶ PHỔ-ĐỘ - TÒA-THÁNH TÂY-NINH phát-thanh mỗi tuần một lần vào chiều thứ tư từ 18 giờ 30 đến 19 giờ trên làn sóng điện thường-lệ thuộc hệ-thống A Đài Saigon

ĐỨC CHÍ-TÔN

THUYẾT-ĐẠO TẠI ĐỀN-THÁNH THỜI TỶ, MÙNG 5 THÁNG 6 KỶ-SỬU (1949).

Đêm nay Bàn-Đạo thuyết-đạo có liên-quan với thế-pháp, tức nhiên nói rõ luật Đạo có liên-quan với luật Trời.

Ta thấy cơ-quan tạo-đoan cần-khôn võ-trụ là cơ-quan của Đức Chí-Tôn đã phụng-sự vạn-link về chơn-pháp vậy điều đó Bàn Đạo đã thuyết rồi, thuyết ấy Bàn-Đạo nói rằng: Đất phải hy-sinh dâng phụng-sự thảo-mộc, nghĩa là phải hy-sinh dâng nuôi cây, cây hy-sinh với thú, tức nuôi thú mà loài người đứng đầu thú mảthời.

Vì cố nên Cổ-luật buộc nói thú phải hy-sinh phụng-sự cho người, phụng-sự không đi quá mức hy-sinh dâng nuôi người, một lẽ vì làm hiếu chơn-pháp nhơn-sanh làm lạc.

Bây giờ tới mức nữa, người phải hy-sinh phụng-sự cho trời, chắc cả thầy đều nhớ cổ-luật. Thượng-cổ khi tế trời thì đem người ra giết, rồi thiêu người thú-vật, tế sống loài người thời-han Cổ-luật ấy khá lâu đã dùng tế-vật hiến cho Đức Chí-Tôn, nên Bàn-Đạo chiếu theo sử thì đã có từ bốn chục ngàn năm, trước pháp luật ấy thử nghĩ coi số nhơn-mạng buổi nọ phải đem ra làm tế-vật dâng tế Đức Chí-Tôn.

Mới đây trước lịch-sử sáu ngàn năm đời vua Jacob, tr trước sáu ngàn năm theo đạo-luật của dân Hébreux (Do-thái) luật-giết người tức hy-sinh dâng con người làm của tế trời vẫn còn vậy.

Hỏi Đức Chí-Tôn có cho như vậy chăng? Đức Chí-Tôn đòi hỏi như vậy chăng? Tôi dám chắc không.

Vì chính mình Ngài tạo vạn-link phụng-sự cho vạn-link có lẽ nào cho nhơn-loại lấy sanh mạng làm tế-vật dâng tế Ngài b bao giờ, ta thấy phụng-sự vạn-link, luật ấy đi từ vật-loại đến nhơn-loại, tức nhiên nhờ ta thấy con ong có một ong chúa phụng-sự, phụng-sự đến đâu nó làm chúa vẫn có quyền chúa, vì cố nên có nhiều phụng-sự sanh-sản nói giống duy-nhứt của nó mà thôi.

Như hồi thượng-cổ trước đây một trăm năm chục ngàn năm

loài người cũng vậy, cũng một khuôn luật vậy, Đạo-pháp còn để lại, ta gọi đấng vi-chủ các sắc-dân tiếng Phạn gọi Manu, hiện giờ con ong, con mối chúa cũng vậy, nó phụng-sự cho cả ổ mối hơn ai hết. Bởi chính mình mối chúa nó phải sản-xuất cả chủng tộc mối mối trong ổ đó.

Ta ngó thấy các triều-chính trong xã-hội như quân, lập nên chánh-trị có tương-liên với quốc-dân do một khuôn-khó, dân-chúng chịu một pháp-luật, luật-pháp ấy muốn ai thi-- hành phải có triều-chính tức nhiên chính mình nhà vua phải phụng-sự quân-linh là phụng-sự trong quốc-dân vậy. Mà một mình vua toàn thể lê-dân không kham, nên phải lập triều-chính là từ bực tế-tướng dĩ-chỉ đến bực phủ-huyện, hiệp lại thành chánh-trị quốc-gia thay thế hình-ảnh của vua đặng phụng-sự quốc-dân mà thôi.

Ta thấy từ vật-loại như mối chúa, ong chúa là chúa của loài mối, chúa của loài ong, phụng-sự của nó cũng phải lập ra có triều-chính mới cầm phương pháp để phụng-sự được, còn ở nhà vua lập triều-chính để làm gì? tức nhiên là biến-thân ra muôn ngàn, triệu đặng phụng-sự cho lê-dân một nước mới được. Bấy giờ Đức Chí-Tôn phụng-sự, Ngài phụng-sự cho cả vạn-linh - toàn thiên-hạ, Ngài phải làm thế nào, Ngài dùng phương-pháp nào phụng-sự vạn-linh này, Ngài lấy vạn-linh phụng-sự cho vạn linh, Ngài lấy đất nuôi cây, lấy cây nuôi thú, lấy thú nuôi người, không lạ gì, lấy thú đặng phụng-sự cho người, Ngài dùng căn-ban ấy đặng phụng-sự. Như một ông vua lập triều-chánh dùng dân phụng-sự cho dân, một khuôn-khó mà thôi, Đức Chí-Tôn ngày giờ này đến lập-đạo, tức nhiên Ngài muốn phụng-sự như-sanh, nơi địa-cầu 68 này. Ấy vậy, ta thấy mối chúa vì phụng-sự loài mối mới làm chúa mối, Con ong chúa vì phụng-sự loài ong mới làm chúa của ong, nhà vua vì phụng-sự quốc-dân mới làm vua.

Nên Đức Chí-Tôn vì phụng-sự vạn-linh mới làm trời, Ngài lập triều-chính là Hội-thánh tức là thánh-thể của Ngài, muốn thánh-thể của Ngài đủ quyền phụng-sự, chính mình Ngài-lập và cho quyền đặc-biệt thánh-thể Ngài là phần-tử của Ngài tức là Ngài vậy.

Ngài lấy triều-chánh trên thiên-cung thế nào, Ngài lập thánh-thể dưới này cũng như thế ấy, như thế ta thấy thánh

thế tức nhiên Hội-thánh có đủ các phẩm Thần, Thánh, Tiên, Phật tại thế không phải mơ-mộng. Ngài chỉ dùng công-nghiệp của người mà phải đền trả bồi thường.

Vậy Đức Chí-Tôn đến cây non-sanh làm thánh-thế của Ngài, Ngài phải bồi thường, phải trả mắc cho người, người ta mới phụng-sự cho Ngài. Trả bằng cách đến ký hòa-ước với loài người, nhất là với dân-tộc Việt-nam này trước đã, nếu các người thay thế cho tôi phụng-sự con cái tôi, tôi có phạm-sự lập vị Phật, Thần, Thánh, Tiên, Phật cho các người chịu không? Nếu các người chịu làm tôi cho con cái tôi, cho vừa sức tôi muốn, cho vừa sở ý tôi định, thì tôi sẽ trả mắc cho mấy người, vì công ấy tôi thường lại ngồi Thần, Thánh, Tiên, Phật tức nhiên tôi đem đưa cơ-quan giải-thoát nơi tay mấy người, mấy người đoạt được nơi thế này thế nào nơi cõi vô-hình tôi cũng không chối cãi.

Bởi chính mình Ngài cây làm tôi tổ cho con cái Ngài tại thế này Ngài mới đem phạm-vị Thần, Thánh, Tiên, Phật đưa-cho ta.

Nếu chúng ta đoạt được khi trở về cõi hư-linh của Thần, Thánh, Tiên, Phật và Đức Chí-Tôn không hề chối cãi mà chúng có quyền-lực nào định cãi được phạm-vị của chúng ta do phụng-sự vạn-linh mà lập được tại thế này ./-

C Ậ M - T Ắ C

Mừng chung quý vị được cơ phong,
Nghiệp Đạo chen vai quyết gánh gông.
Giữa buổi chiến tranh đầy khói lửa,
Trên đường phổ hóa vệt gai chông.
Trau tâm nắm vững đèn chơn-lý,
Tĩnh thế nêu cao thuyết đại-dông.
Nhơn loại biết nhìn ngôi Thượng-đế,
Ngày chủ Thiên-mạng đạt kỳ-công.

HUỆ-PHONG.

TRÍ-THỨC, TRÍ-HUỆ

THẾ NÀO LÀ TRÍ-THỨC.

Do sự học hỏi và do sự kinh-nghiệm mà hiểu biết, thuộc về trí-thức. Như thế ta xem sử-học biết nước ta có bốn ngàn năm văn-hiến. Đời Hồng-bàng-khai-quốc, vua Hùng-vương là thủy-tổ nước Việt-nam. Xem báo-chí biết nước Trung-quốc có 800 triệu dân. Khoa-học dạy ta biết điện-tử-năng, nguyên-tử-năng, công-dụng quang-tuyến X, sự lợi-ích về vô-tuyến truyền-thanh, vô-tuyến truyền-hình. Đó là hiểu biết về học-thức.

Nhờ kinh-nghiệm, ta xem mây, có thể tiên-đoán trời mưa, trời nắng. Nghe gió biết gió thổi thuận chiều hay nghịch chiều tùy theo thời tiết. Nước nấu đến mức độ nào sôi, nước đá đến mức độ nào tan rã. Món ăn thức uống, món nào nên dùng hợp cơ-thể, món nào dùng có hại. Đây là hiểu biết về kinh-nghiệm.

Kẻ học rộng biết nhiều, hiểu nhiều thông thuộc kinh điển, có tài hùng-biến, hoạt-bát trong sự luận-dàm, lịch-duyet về khoa ngôn-ngữ, chỉ là người học hay, học giỏi, là người trí thức đó thôi, không phải là người trí-huệ.

Người trí-huệ là người thế nào? Đây, người trí-huệ là người thế này.

Một hôm, Đức KHÔNG-TỬ gọi riêng thầy TĂNG-TỬ, là một trong những cao-đệ của Thánh, mà nói rằng: "Người SÂM ƠI! (SÂM là tên thầy TĂNG-TỬ) Đạo ta trước sau, chỉ lấy một lẽ mà suốt cả mọi việc trong thiên-hạ". Thầy TĂNG-TỬ không ngần-ngại, ứng-khẩu ngay, đáp một tiếng "Đạ".

Thầy TĂNG-TỬ theo Đức KHÔNG-TỬ học Đạo, học trò đã thâm-nhuần giáo-lý của thầy, đã lãnh-hội ý của thầy, nên vừa nghe thầy nói thì hiểu liền. Cách lập-giáo của Đức KHÔNG-TỬ vào một lẽ là thiên-lý mà thôi. Từ hình-nhi-hạ-học, bàn về nhân-sanh nhật-dụng, nào là phẩm cách con người, tổ-chức gia-đình, xã-hội, quốc-gia, nào là việc nhân nghĩa, việc lễ trí tới hình nhi thượng học là phần triết-lý bàn về thiên-đạo, nhân-đạo, nhứt nhứt đều không ra ngoài thiên-lý. Sự giảng dạy có mạch-lạc, có hệ-thống, môn nào nào sáng suốt, biết mỗi mà tìm hiểu dễ dàng, nên nói lấy một lẽ mà suốt cả mọi việc trong thiên-hạ là

vậy. Sở-đặc của thầy Tăng-Tử là ở chỗ đó. Cũng vì vậy người ta thường nói học một biết mười.

Ông Galilée, người nước Ý nhà toán học và thiên-văn học, thế kỷ thứ 17 thường hay ngắm-nghĩ một phương-tiện nào để đo thời khắc, tìm mãi ngày này qua ngày nọ mà không ra. Không có một ánh sáng nào, một tia hy-vọng nào làm cho ông mở lối. Ông vẫn chú-trọng vào việc tìm kiếm không ngừng.

Một hôm, ông đi lễ nhà thờ về, tình cờ thấy một cái lồng đèn treo lắc qua lắc lại một cách đều đều. Bỗng dưng tâm-ông bừng sáng tỏ, Ông phát-minh ra được cách đo ngày giờ. Rồi từ tờ tờ ngộ này đến tờ tờ ngộ khác, Ông Galilée phát-minh ra nào là bàn-thủ-biểu, nào là cân để đo khí, đo nước, và định các trọng-lượng riêng của mọi vật.

Nhờ trí-huệ mở rộng, Ông Galilée mới phát-minh các cân đo trên đây.

Thời xưa, Ngài Huệ-Năng còn là người bán củi, lòng mô-đạo, quyết chí tu-hành để cầu làm Phật. Một hôm, khi đi bán về, gặp một người khách tụng kinh, qua đến câu: "Không nên trụ vào đâu mà sanh tâm của mình". Bỗng dưng tâm Ngài liền khai-ngộ. Ngài hỏi khách tụng kinh gì? Khách đáp: "Kinh Kim-cang". Lại hỏi khách thọ-trì kinh điển này từ nơi đâu? Khách bèn chỉ ở đất Kỳ-châu huyện Hoàng-mai có một ngôi chùa mà Ngũ-tổ đương trụ-trì giáo-hóa.

Ngài về thu-xếp việc nhà, tìm qua đất Kỳ-châu đến huyện Hoàng-mai, lễ bái Ngũ-tổ xin thụ-giáo. Qua những lời vấn đáp Ngũ-tổ biết Ngài không phải như người tầm-thường mà là người có căn-tri rộng-lớn, sáng-suốt, hiểu biết nhậm lạ.

Ở chùa hơn tám tháng trường, làm công-quả, đeo đá đập chày giã gạo ở chùa sau, không một ai để ý đến. Chỉ có Tổ thường theo dõi, biết Ngài đã thuần-thục, thấm-nhuần đạo-pháp. Một hôm Tổ giảng kinh Kim-cang cho nghe, Ngài liền đại-ngộ Tổ bèn truyền pháp và trao y, bát cho Ngài.

Đạo Phật gốc ở Ấn-đô truyền sang nước Trung-Quốc kể từ Nhứt-tổ Đạt-ma đến Ngài Huệ-năng là vị Tổ thứ sáu. Ngài Huệ-năng vốn là người không học nên không biết chữ, chỉ nghe Tổ giảng kinh nhờ trí-huệ mà đắc-pháp.

Thầy Nhan-Hồi nghèo đói-đế, ở ngõ hẻm, ăn thì một
giỏ cơm, uống thì một bầu nước, ai dầu gặp cảnh-ngộ ấy, cũng
lấy làm lo, thế mà thầy thản-nhiên thư-thải, không đời c á i
vui, Đức Không-Tử khen là người hiền. Thầy Nhan nghèo mà không
lo, không sợ, lại vui, vui về chỗ nào? - Vui về chỗ sở-đắc f
của thầy, thầy đã tỏ-ngộ được đạo-lý thánh-hiền.

Bậc Thánh-nhơn, như Đức Không-Tử đến 50 tuổi tri-
thiên-mạng. Tri thiên-mạng là rõ thông chơn-lý, là cái lý f
sinh trời đất và sanh muôn vật. Trời đất còn, là nhờ cái lý -
ấy, vạn-vật sống, là nhờ cái lý ấy. Cái lý ấy là nguồn gốc và
là giếng mối của trời đất, của muôn vật.

Đến sáu mươi tuổi, thì nhĩ-thuận, đối với sự-lý
nhơn-vật trong thiên-hạ, hễ điều gì lọt vào tai, thì t ử c -
khắc phán-đoán được ngay, không nghĩ-ngợi mà hợp-đạo.

Đến bảy mươi tuổi, thì tòng-tâm sở-đục, bất du-cử,
toan nói điều gì, làm điều gì, tùy theo lòng muốn sao thời v
vậy, không bao giờ vượt ngoài khuôn-khố đạo-lý, thung-dung mà
trung-tiết.

Nghĩa chữ trí-huệ mường-tượng nghĩa chữ trực-giác,
không cần lý-trí, không cần kinh-nghiệm mà hiểu biết, h i ế u
biết một cách chính-chắn và mau lẹ. Khi mình nghe chạm phải m
một lời gì hoặc chợt thấy một vật gì, bỗng dưng tâm mình bực
sáng tỏ ra, bất-thình-linh mình hiểu biết? Sự hiểu biết bất -
ngờ đó là trí-huệ ./-

Septembre 1972

H I Ế N - Đ A O .

LỜI VÀNG CỦA ĐỨC CHÍ-TÔN

Dạy trẻ con toan trước dạy mình,
Cải công giáo-hóa cùng đồng sinh.
Đạo đời tua biết đời rằng trọng,
Một điểm quang-minh một điểm linh.

T.N.H.T. Quyển I

~~-----~~ - ~~-----~~

CỦA QU. THƯỢNG CHÁNH PHỐI-SƯ THƯỢNG-NHÀ-THANH ĐỌC TRONG BUỔI LỄ
"AN-VI THÁNH-TƯỢNG" THÁNH-THẬT CHÂU-THÀNH TỘC-ĐẠO ĐỨC-THỊNH, CHÂU
ĐẠO SA-ĐÉC VÀO NGÀY 28 THÁNG 4 NĂM QUÝ-SỬU (DL, 30 - 5 - 1973).

- Kính thưa Hội-thánh Hiệp-thiên, Cửu-trùng và Phước-thiện,
- " Đại-tá Tỉnh-trưởng tỉnh Sa-đéc, Ông Dự-thẩm và
Chánh-quyền địa-phương các cấp,
- " quý Nghị-sĩ, Dân-biểu, Hội-đồng tỉnh và quý đại-
diện các Tôn-giáo bạn,
- " quý thân-hào nhân-sĩ và quý quan-khách,
- " quý Chức-sắc, Chức-việc Hành-chánh, Phước-thiện,
Phổ-tế, Pháp-chánh và Đạo-hữu nam nữ.

Hôm nay tôi được hân-hạnh đến đây để chủ-tọa lễ "An-
vi Thánh-tượng" Thánh-thật Châu-thành Tộc-đạo Đức-thịnh, Châu -
đạo Sa-đéc. Nhơn-danh Qu. Thượng Chánh Phối-sư tôi thành - thật
kính lời chào Đại-tá Tỉnh-trưởng tỉnh Sa-đéc, Ông Dự-thẩm, Chánh
quyền địa-phương các cấp, Nghị-sĩ, Dân-biểu, Hội-đồng tỉnh, quý
đại-diện Tôn-giáo bạn, quý thân-hào nhân-sĩ, công thương kỹ- ng
nghệ-gia, Chức-sắc, Chức-việc Hành-chánh, Phước-thiện, Phổ-tế,
Pháp-chánh và chư Đạo-hữu nam nữ. Trước quang-cảnh buổi lễ thuận
túy về Tôn-giáo được quý vị niệm-tình hưởng-ứng đáp lời mời của
ban Tổ-chức đến dự đông-đạo là một sự khích-lệ lớn-lao cho chúng
tôi trên bước đường hành-đạo ở địa-phương cũng như ở trung-ương,
chúng tôi thành-thật cảm ơn tất cả quý vị.

Kính thưa quý Ngài và quý vị,

Hồi tưởng lại Đạo CAO-ĐÀI do Đức CHI-TÔN dùng huyền-
diệu cơ bút khai mở nay ngoài 47 năm đã nhiều phen thăng - trầm
theo thời cuộc chẳng qua vì nhơn-loại chưa thấu hiểu sự huyền -
diệu mỗi Đạo Trời, lắm khi có người ác-tâm phá-hoại muốn cho s
suy-tàn là khác nhưng nào có được.

Đức CHI-TÔN đã biết trước cảnh tồn-vong của đất nước
nên mới mở Đạo CAO-ĐÀI mục-đích giáo-dân qui-thiện, mong toàn-
thể con người trên hoàn-cầu vũ-trụ phải thương-yêu hòa-ái, thực
hiện sự công-bằng nhơn-nghĩa, xem nhau như anh em một cha sống
chung một nhà để tránh nạn chém giết sát-hại trong thời-b u o i

loạn-ly mặt-pháp của đời Hạ-nguồn sắp mãn, thế mà nhơn-loại mãi đưa tranh vật-chất để tâm-hồn nhiễm mùi trần-tục nặng hơn tinh-thần Đạo-giáo vì vậy trường đời mãi giành-giữ cạnh tranh, nên Đức CHỈ-TÔN đã giảng cơ cho biết Đạo phát triển một ngày là một ngày hại nhơn-sanh thật chí-lý. Nếu chúng ta suy-luân kỹ để xem những việc xảy ra hằng ngày mà so-sánh sẽ thấy rõ và thương-hại thay cho những người còn tà-tâm hung-bạo đó chưa được hưởng ân-huệ của Đức CHỈ-TÔN, PHẬT-MẬU để giác-ngộ đi trên con đường tận thiện tận-mỹ.

Đời loạn-lạc, Đạo hoàng-khai, mỗi Đạo Trời đưa đến để cứu-nguy cho nhơn-loại, không khác nào một cái thang năm nấc Nhơn-đạo, Thần-đạo, Thánh-đạo, Tiên-đạo, Phật-đạo đưa đến tận mỗi người và khuyên nhủ cần phải bước lên đó mà lần về Thiêng-liêng vị, vì mỗi người đều có căn-nguyên ở Bạch-ngọc-kinh, nếu không nương theo nấc thang đó mà đi thì chắc-chắn sẽ bị lạc hướng, rồi phải luân-hồi chuyển kiếp mãi ở trần-gian khôn - khổ này, thử nghĩ có ích chi đâu.

May duyên cho chúng ta sớm biết Đạo và làm môn-đệ của Đức CHỈ-TÔN, sứ-mạng của chúng ta phải hoàng-hóa mỗi Đạo CAO-ĐÀI đến đại-chúng để giác ngộ cải-thiện độ những người đang tâm Đạo về chánh-giáo hầu thực-hiện đời thánh-đức cho kịp ở chuyên-thế lập lại Thượng-nguồn.

Vì vậy người Đạo CAO-ĐÀI cần phải lấy tinh-thần làm trọng để tạo đức-tin tín-ngưỡng nơi Đức CHỈ-TÔN, Đức PHẬT-MẬU các Đấng Thiêng-liêng mà luyện thân hằng ngày. Sự hiến - t a o Thánh-thất đây không ngoài mỹ-ý đó, làm sao mỗi nơi có một Th-Thánh-thất khang-trang uy-nghiêm mà thờ Đức CHỈ-TÔN, các Đấng Thiêng-liêng cho nhơn-sanh sùng-bái để tự rèn lòng sửa nét trở nên người tốt trong của Đạo, hầu xứng đáng là môn-đệ của Đ ỨC CHỈ-TÔN.

Thánh-thất là nơi để nhơn-sanh đến chiêm-ngưỡng hằng ngày trong Tứ-thời: Tý, Ngọ, Mẹo, Dậu nếu vì bận công ăn việc làm không đến hằng ngày được thì ít ra mỗi tháng có hai ngày Sóc Vọng (mùng 1 và Rằm) người giữ Đạo Cao-Đài phải đến Thánh-Thất để cúng Đức ChỈ-Tôn và các Đấng Thiêng-liêng sau đó có dịp gặp gỡ nhau để hàn-huyên học Đạo hoặc nghe Châu-tri Thánh-huân của Hội-thánh gọi đến để hiểu biết mà thi-hành cho tròn vẹn.

Sự kiến-tạo Thánh-thất Châu-thành Sa-đéc là một kỳ-công rất lớn của nhơn-sanh ở địa-phương đã qua bao trào Bản-trị-sự, Đâu-Tộc, Khâm-châu đến nay mới vừa được hoàn-thành và cần phải tạo thêm chánh-môn, Đông Tây-lang, Hậu-diện nữa mới hoàn-tất việc xây cất. Những công-tác kiến-tạo kế-tiếp đây Hội-thánh mong toàn đạo và quý mạnh-thường-quân cũng như công thợ nên hỗ-trợ công-của để việc xây cất cho mau hoàn-thành hầu đem về mỹ-quang lại cho Thánh thất. Sự việc đã làm nổi lên tâm-đạo của quý vị thật lòng giúp công lẫn của đồng hiệp-trí lẫn nhau tạo nên Thánh-thất là cơ-hội quý báu để quý vị lập-công cùng Đức CHỈ-TÔN mà giờ đây sự kết-quả đó quý vị được nêu danh tốt mãi cho mai-hậu.

Hôm nay ở địa-phương cùng chung lo cuộc lễ "An-vi Thánh tượng" có Đại-tá Tỉnh-trưởng, quý Tôn-giáo bạn, quý quan-khách, Ch Chức-sắc, Chức-việc, Đạo-hữu các Châu, Tộc bạn đến chứng-dự không ngoài mỹ-ý đồng vui mừng với toàn đạo ở địa-phương đã tạo được một Thánh-thất để cho nhơn-sanh sung bái, đó là một sự quý báu vô giá giúp cho quý vị thêm tinh-thần và nghị-lực để lướt qua mọi sự trở ngại khó khăn mà lo tu-thân lập-công bồi đức chân-hưng việc Đạo.

Đường Đạo rộng bao la, Đức Chỉ-Tôn mở Đạo Cao-Đại tại nước Việt-nam là một hồng-ân rất lớn cho nhơn-loại, nhưng ngặt vì nhơn-sanh chưa kịp thức tỉnh nên lắm khi đình-trệ trì-hoãn làm cho sự hoằng-khai mỗi Đạo chậm đi phần nào, nếu chúng ta đặt trọn đức tin vào sự mẫu-nhiệm của Đức Chỉ-Tôn chúng ta sẽ thấy linh-hiến huyền-diệu vô-cùng, vì Đạo Cao-Đại do huyền-bí Thiêng-liêng đã khai mở dạy chúng ta phải làm lành thực-hiện nhơn-nghĩa, từ-bi công-bằng, bác-ái thương yêu, lễ dĩ-nhiên Đức Chỉ-Tôn đã chỉ cho con cái của Ngài một lối đi rõ rệt rồi, ngặt vì có người chưa kịp mau chơn bước tới, cũng có phần chưa hết dạ kính thành để đồng-tâm nhứt trí chung lo đó thôi.

Vậy Thánh-thất là nhà chung của bốn-đạo chúng ta có bốn phần tô-điểm cho xinh-lich mãi vì là nơi thờ phượng Đức Chỉ-Tôn, các Đấng Thiêng-liêng mà cũng là trung-tâm-điểm cho toàn bốn-đạo ở địa-phương tập-trung tinh-thần đoàn-kết thực-hiện sự thương-yêu hễ hòa-ái, đạo-đức, công-bằng hầu tạo một khối mạnh-nẽ khó ai lay-ch chuyển phá-hoại được để làm gương cho toàn thể hầu thực-hiện cầu Đạo diu Dời.

Trước quang-cảnh của buổi lễ được tổ-chức long-trọng để "An-vi Thánh-tượng" nhơn-danh Qu. THƯỢNG CHÁNH PHỐI-SƯ thay mặt H

Hội-thánh đến chủ-tọa, tôi thành-thật khen Ban Tổ-chức đã khéo-léo tích-cực làm việc cho buổi lễ được long-trọng là điều quý báu vô-cùng, và tôi để lời cảm ơn Chúc-sắc, Chúc-việc, Hành-chánh, Phước-thiện, Phó-tế, Pháp-chánh, toàn đạo nam nữ, quý ân-nhân mạnh-thường quân, các công thợ của Ban Kiến-trúc Trung-ương cũng như địa-phương và công-quả đã cùng nhau xây-dựng được Thánh-thất khang-trang uy-nghiêm nói lên một tinh-thần tín-ngưỡng cao-độ của quý vị, Hội-thánh cần nhắc Chúc-sắc, Chúc-việc toàn-đạo lương-phái ở địa-phương nên thật tâm đoàn-kết làm sao thực-hiện trong nội-bộ các cơ-quan được hòa-thuận lẫn nhau mãi để đồng chung lo việc Đạo mà hoằng-khai chơn-chánh-giáo đến đại-đồng là tốt đẹp nhất, chớ đừng có nghịch-ý, phân-phe đâm thọc kích-bác chệch-bai là việc tối-kỵ trong của Đạo, chúng-ta nên cố tránh. Vì Đức Chí-Tôn đã buộc chúng ta phải thương-yêu hòa-ái nhau mà nếu không thực-hiện được thì cảm không cho ghét lẫn nhau.

Đạo Đức Chí-Tôn mở đến muôn kiếp, nhưng đời người chúng ta không ai được phép sống lâu trên cõi trần-hoàn này, rồi một ngày nào đó cũng sẽ bỏ xác phàm mà qui về thiêng-liêng-vị. Nếu đủ công-quả thì linh-hồn sẽ thơ-thối ở cảnh Thiêng-liêng Hàng-sống, còn b bằng trái lại đã gây thêm tội tình trong kiếp sanh lúc đó dù có ăn năn cũng đã muộn. Vậy chúng ta đã biết Đạo rồi nên gắng dạ bền-chí theo đường Đạo mà đi cần tạo nhiều âm-chất lập-công bồi-đức để khi công-viên quả-mãn về hội-hiệp cùng Đức Chí-Tôn khỏi bị hổ-thẹn và chúng ta cũng được xứng đáng ở một kiếp-sanh may duyên gặp Đạo.

Trước giờ phút thiêng-liêng của quang-cảnh trang-nghiêm chúng ta cử-hành lễ "An-vị Thánh-tượng" tôi tin rằng có Đức Chí-Tôn, các Đấng Thiêng-liêng chứng-giám lòng thành của chúng ta, ch chúng ta nên để lời cầu-nguyện đến các đấng tối-cao ấy nên phó-trì cho dân-tộc Việt-nam nói riêng và toàn cả các nước có chiến-tranh nói chung sớm chấm dứt nạn đao-binh khỏi lửa hầu tạo một tình thương đại-đồng huynh-đệ cho mỗi người được hưởng hồng-ân Ôn-trên chan rí rười.

Trước khi dứt lời tôi thành-tâm cầu-nguyện Ôn-trên Đức-Chí-Tôn, Đức Phật-Mẫu, các Đấng Thiêng-liêng ban phúc-lãnh cho Đại tá Tỉnh-trưởng tỉnh Sa-đéc, quý Ngài và quý vị, toàn thể Đạo, Đời nơi đây được nhiều may-mắn phúc lãnh hạnh-đức.

Nay kính.

TÒA - THÁNH TÂY - NINH

I) - TIN VIẾNG-AN

Nhân dịp đến chủ-tọa lễ "An-vị Thánh-tượng" Thánh-thất Đức-thịnh - Châu-thành Sa-đéc, Ngài Qu. Thượng Chánh Phối-sư T Thượng-Nhã-Thanh và phái-đoàn đã viếng an bôn-đạo ở ba Châu-đạo: Ba-xuyên, Bạc-liêu và An-giang gồm các Thánh-thất và Điện thờ ở Phật-Mẫu: Long-phủ, Đại-ngãi, Thánh-thất Châu-thành Ba-xuyên, T Thanh-tri, Thánh-thất Châu-thành Bạc-liêu, Phong-thạnh, An-thạnh, Thánh-thất Châu-thành An-xuyên, Quảng-long, Phong-dinh, Chợ-lách (Vĩnh-long) Phú-phụng, Sầm-giang trong vòng 09 ngày kể từ lúc 07 giờ ngày 27 tháng 4 Quý-sửu (29/5/73) khởi-hành tại Tòa-Thánh và về đến Tòa-thánh lúc 11 giờ 20 ngày 06 tháng 5 Quý-sửu (6/6/73)

Tại mỗi nơi, Ngài Qu. Thượng Chánh Phối-sư và Phái-đoàn đều sinh-hoạt Đạo-sự cùng bôn-đạo địa-phương.

Ngoài ra, vào lúc 08 giờ ngày 6 tháng 5 Quý-sửu (6/6/73) Ngài Qu. Thượng Chánh Phối-sư và Phái-đoàn do theo lời Ngài Ngọc Chánh Phối-sư đã đến nơi tạm nghỉ của Thiếu-tướng Lê-văn-Tất tại Sài-gòn để gặp Thiếu-tướng. Ngài Qu. Thượng Chánh Phối-sư tường-trình dần-cơ cùng Thiếu-tướng, được Thiếu-tướng trả lời: - Thiếu-tướng vui vẻ sẽ về Hội-thánh trong ít hôm gần đây để gặp Ngài H Hiến-Pháp và Hội-thánh.

II) - THÔNG-TRI CỦA HỘI-THÁNH CỬU-TRUNG-ĐÀI NAM NỮ.

Hội-thánh Cửu-trung-đài Nam Nữ đã ban-hành Thông-tri số 5/NCPS/TT đề ngày 27 tháng 4 Quý-sửu (DL, 29/5/1973).

HỘI-THÁNH đề lời "BAN KHEN CHUNG" tinh-thần đạo-đức và sự tận-tâm lo lắng của toàn thể Chức-sắc, Chức-việc, và đạo-hữu nam nữ nơi Cửu-viện và các ban bộ trung-ương cùng Khâm-thánh Th Thánh-địa, Đầu-phận-đạo, Chức-việc Bàn-trị-sự và toàn đạo lưỡng-phái chung-tâm trang-trí các nghi-tiết và dâng hiến cúng-phẩm tr trong ba cuộc lễ kỷ-niệm: Đức THƯỢNG-PHẨM, Đức THƯỢNG-SANH, Đức HỘ-PHÁP vừa qua được tôn-nghiêm trọng-thể, và hai cơ-quan Thánh-vệ và Bảo-thể chịu cực-nhọc ngày đêm lo gìn-giữ an-ninh trật-tự được chu-đáo.

III)- TIN TIẾP-TÂN.

a)- PHÁI-ĐOÀN PHẬT-GIÁO VIẾNG TÒA-THÁNH.

Vào lúc 10 giờ 10 ngày 10 tháng 5 Quý-sửu (10/6/1973), vị Thích-Thiện-Bôn, Chánh-đại-diện Quận Chơn-thành Bình-long đã hướng-dẫn Phái-đoàn chư tín-đồ Phật-giáo gồm 100 người đến viếng Tòa-thánh.

Phái-đoàn được vị Trưởng-ban Tiếp-tân Giáo-sư Thái-Son-Thanh cùng quý vị trong Ban tiếp và hướng-dẫn vào nội-nghi Đền-thánh bái lễ Đức Chí-Tôn cùng nghe giải-thích một vài thể-pháp. Sau khi ký sổ-vàng lưu-niệm, Phái-đoàn được tiếp-tục hướng-dẫn đến Báo-An-Tử bái-lễ Đức Phật-Mẫu và đến viếng Đường-đường Hành-chánh, Phước-thiện, Cô-nhi-viện và về Trai-đường Hành-chánh để dùng cơm thân-mật cùng nghe quý vị Chúc-sắc thuyết về Giáo-1 ý Đại-Đạo Tam-Kỳ Phổ-Độ.

Phái-đoàn ra về vào khoảng 14 giờ cùng ngày.

b)- PHÁI-ĐOÀN ÔNG ROBOL LERLO VIẾNG ĐỀN-THÁNH.

Vào lúc 10 giờ 50 Đại-tá Tỉnh-trưởng Tây-ninh đã hướng dẫn Ông Robol Lerlo, nhà Ngoại-giao, Quốc-tịch Hung-gia-lợi và Phái-đoàn gồm 04 người đến viếng Đền-thánh.

Tại Đền-thánh, Phái-đoàn được quý vị Chúc-sắc Ban Tiếp tân tiếp và hướng-dẫn vào nội-nghi Đền-thánh chiêm-ngưỡng ngôi-thờ Đức Chí-Tôn và tìm hiểu một vài Thể-pháp.

Sau khi ký sổ vàng lưu-niệm, Phái-đoàn ra về vào khoảng 11 giờ 20 cùng ngày. Trên đường về, Đại-tá Tỉnh-trưởng còn hướng dẫn Phái-đoàn đến viếng Báo-ân-tử và Báo-huê-viện./-

HỘI-THÁNH KIỂM-DUYỆT NGÀY-----
05/2, 08, 13, 18/5/Quý-sửu
(01, 9/3, 08, 13, 18/6/73)

ANH-SÁCH QUỸ-VỊ AN-NHÂN "THÔNG-TIN" (Tiếp theo)

5625)-	Trần Hữu Phước	Bộ lễ Trung-ương	1 rame
6)-	Dương văn Hãn	Y-viện	1 "
7)-	Ng. văn Thành	Đệ I	2,5 "
8)-	Ng. Tấn-Quý	Y-viện Hành-chánh	0,5 "
9)-	Võ văn Luông	Tá-lý thợ mộc Phước-thiện	0,5 "
5630)-	Ng. văn Liễu	Từ-hàn TT.Chợ gạo,ĐT. giấy sếp	10 tờ và 4r
1)-	Huỳnh văn Chương	Y-tá Dưỡng-đường Phước-thiện	1 rame
2)-	Trần văn Chơi	Tá lý thợ hồ	2,5 "
3)-	Lâm văn Hoa	Dưỡng-đường Phước-thiện	0,5 "
4)-	Thượng-Tử-Thanh		5,0 "
5)-	Tiệm sắt Thuận-thành		5,0 "
6)-	Ng. văn Thông		2,5 "
7)-	Trần văn Tư	Vp. Hội-thánh Hàm-phong	0,5 "
8)-	Ba Lập	Chợ Thương-binh	2,5 "
9)-	Chín Lộc	"	2,5 "
5640)-	Lai-Viện Nữ-phái	Phước-thiện	15,0 "
1)-	Hội-thánh Phước-thiện Nữ-phái		5,0 "
2)-	Lê văn Lơ	Tá-lý thợ hồ	2,5 "
3)-	Trần văn Càn	thợ hồ	1,0 "
4)-	Phan văn Lý	Đông y-sĩ	0,5 "
5)-	Thái-Tươi-Thanh	GH. Ban kiểm-đuyệt KS.giấy mực	1 hộp và 1r
6)-	Dương văn Cầm	Y-viện Hành-chánh	mực 2 hộp
7)-	Hương-Chắc	Lễ-sanh - Linh-đức	0,5 rame
8)-	Võ văn Nở	"	0,5 "
9)-	Trình Quang-Khai	Vp. Ban Tuần-cảnh	2,5 "
5650)-	Thái-An-Thanh	Lễ-sanh Vp. Phái-Thái	1,0 "
1)-	Ngọc-Củng-Thanh	Lễ-sanh "	0,5 "
2)-	Ngọc-Ngôi-Thanh	GH. Khâm-châu-đạo Định-tường	5,0 "
3)-	Phạm Thái-Sang	Dưỡng-đường Phước-thiện	1,0 "
4)-	Ng. văn Phép	" "	1,0 "
5)-	Bàn-trị-sự 16 Hương-đạo - Phận-đạo 14		8,0 "
6)-	Tộc-đạo Tân-bình	Gia-định	20,0 "
7)-	Vạn Pháp-Cung		1,0 "
8)-	Huỳnh văn Dĩ	Hành-thiện	0,5 "
9)-	Lưu-Hoàng-Thanh	Phó-trị-sự Hòa-lợi, đệ 2	1,0 "
5660)-	Ng. văn Hương	Chủ-sở " "	1,5 "
1)-	Ng. văn Kỳ	PTS. Long-hoa - Đệ 5	0,5 "
2)-	Ng. văn Ngôn	Từ-hàn " "	1,0 "
3)-	Phạm hữu Nghĩa	Long-hiền, đệ 5	0,5 "

(Còn tiếp.)